

**МАЙЛЗ КИНГТЪН
ТОГ, ДЕТЕКТИВЪТ ОТ
КАМЕННИЯ ВЕК
ФАНТАСТИЧНО-
КРИМИНАЛНА ПАРОДИЯ**

Превод от английски: Васил Димитров, 1990

chitanka.info

За авторите на криминални романи става все по-трудно да създават оригинални персонажи на детективи и поради тази причина в инспектори все по-често се превръщат актьори, монахини, представители на редки професии и прочее. Те водят разследването на различни „екзотични“ места, като Бомбай, Токио или Москва, и дори в такива „екзотични“ епохи, като средните векове например. А сега ви представяме Тог, детектив от каменния век.

Връщайки се от лов, Тог се натъкна на бездиханно тяло. Целия ден бе прекарал в търсене на особен вид воден плъх, отличаващ се със сочността си. Квога, жената на Тог, го приготвяше твърде прилично, като използваше за гарнитура нарязан кактус. Но Тог можа да улови само една едра антилопа. Точно я влачеше след себе си, когато се натъкна на труп, на който задната половина на черепа бе отнесена.

„У-у“ — помисли си на глас Тог. С това той изрази следната мисъл — ако го обърна по гръб, интересно, дали ще мога да го позная. Шансовете да разпознае трупа бяха огромни — Тог познаваше лично всички обитатели на Земята. Те бяха общо 36. Доколкото бе известно на Тог, племето му представляваше половината население на света, въпреки че в името на истината трябваше да се признае, че от време на време някъде далеч на хоризонта се появяваха и други хора. Но те винаги безследно изчезваха, така че за тях не си и струваше да се говори. Тог обърна трупа.

„У-у“ — изрева Тог. Това беше Пог — вождът на племето. Пог, великият ловец. Пог, винаги устройващ празнични танци и весели вечеринки в средата на зимата. А сега е мъртъв. Това беше просто невероятно. Бедният Пог! Той, изглежда, се бе лишил от всичко, което имаше в главата.

„У-у“ — каза Тог бавно. Той смътно се досещаше, че половин глава не може да отлети просто така. В него започна да се ражда една идея. Умът му започна напрегната работа. След известно време Тог пристъпи към оглед на мястото, където лежеше трупа. Това беше първият случай в историята на човечеството, когато започваше да се търси оръдието на убийството.

„У-у“ — Тог въпросително огледа събралото се племе. Той посочи тялото на Пог, което бе пренесъл до мястото, където лагеруваше племето. След това започна да сочи с пръст всеки

поотделно от събралото се накуп население на света. Беше ясно какво се опитваше да направи. Искаше да докаже, че почти всеки е имал и възможността, и оръжието, с което е бил убит Пог.

„У-у“ — проточи Заг, вдигайки раменете. Кому е било необходимо да убива Пог, уважавания и велик човек? С други думи, както бихме казали днес, какъв е бил мотивът на престъплението?

„У-у“ — тихо произнесе Тог и посочи двете жени на Пог. Всички се засмяха. Добре им бе известно колко силно ревнуваха Пог една от друга. След това дойде ред на Триг, който ходеше, като се опираше на тояга, след като Пог го бе напердашил. Следващият беше Ука, младеж с вълча паст и страдащ от пристрастие към чашката, и който веднъж бе нападнал динозавър — за щастие на Ука обаче спящ. По този начин Тог изреди всичките един по един. Това беше първият случай, когато се изясняваше, че престъпление може да извърши всеки от племето и че всеки, освен това, има своя причина.

„У-у“ — привлече към себе си вниманието Заг. Беше напълно ясно какво имаше предвид. Заг, любимият син на Пог, със златна коса и обрасла гръд, носеше на кожена връвчица тигров зъб, понеже по онова време златните медали все още не бяха измислени. Заг, членът на клуб „Каменен век“. От къде на къде би му потрябвало да ликвидира татенцето?

„У-у“ — каза Тог многозначително. Всички се спогледаха. Разбира се, Тог беше прав. Кой най-много печелеше след убийството на Пог? Заг, ставащ вожд на племето. И след това Тог показва на всички каменната тояга, която криеше зад гърба си.

„У-у“ — изръмжа той.

Нима това беше истина? Тоягата, принадлежаща на Заг, е намерена до тялото на неговия баща? Изглеждаше, че всичко вече е ясно. Уликата наистина беше косвена, но неопровержима. Племето започна да обкръжава Заг, но той зае горда поза и каза:

„У-у“.

Всички се разсмяха. Можеше ли да се очаква, че ще повярват в това? Преди три дни му бяха откраднали тоягата и поради тази причина той не може да бъде никакъв убиец. Ха-ха! За всеобщо учудване Тог вдигна малък предмет и посочи към Блег, доведения брат на Заг. Блег — хитрецът, бе единственият, който пушеше завити на тръбичка листа. До трупа Тог бе открил наполовина обгорен лист. Той

обвини Блег в кражба на тоягата и убийството на Пог, а също така и в опит да се прехвърли вината върху Заг.

Ходът на мислите на Тог беше толкова непривичен за повечето от присъстващите, че няколко човека загубиха съзнание. Но Блег каза сърдито:

„У-у“ — имайки предвид, че благодарение на него сега всичко е наред.

Блег бе обкръжен и пребит.

Така успешно завърши първото дело на детектива от каменния век Тог.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 30/1990 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.